

פרשת רצח תאיר ראדה ז"ל - עובדות לחקירה חדשה (חקירת החקירות)

פרשת רצח תאיר ראדה ז"ל נמצאת עד היום בתודעה עוד מרגע שנעצר החשוד רומן זדורוב, נחקר, דיבר עם מדובב, שיחזר, נשפט והורשע. אולם האירועים בשעות הראשונות מרגע שתאיר ראדה ז"ל נעלמה ועד שנמצאה גופתה, עד שתוחקרה הזירה, תועדה ונאספו בה ראיות ועד להפניית האצבע על החשוד זדורוב - אירועים אלה לא נחקרו.

בית המשפט קבע כי הוא יכול להכריע רק "על סמך הראיות שהובאו בפניו". כך טען השופט י.כהן בהכרעת הדין בתיק תפ"ח 502-07 מ"י נ' רומן זדורוב: "אין לנו כיושבים בדין לא חרבות ולא כידונים, לא מטוסים ולא תותחים, בפנינו הראיות כפי שהונחו על שולחנו, ההלכות הקובעות, מצוות המחוקק ושורת ההגיון".

להלן פירוט עובדות, ראיות, מסמכי עדויות, לוחות זמנים של האירועים שקדמו להודאות זדורוב ומצביעים על חשד לטיפול בזירה ובראיות עוד לפני תחילת החקירה, (מדובר בבידוי ראיות של ממש ואף ביום הזירה). עניין זה מצביע על סימני שאלה המחייבים חקירה, שכן העובדות המוצגות כאן מצביעות על השפעה קריטית על האירועים שבואו בהמשך באשר לחקירת זדורוב, הודאתו, "שיפוץ" עדויות מחדש, לצורך התאמתן לזדורוב ועד הרשעתו.

להלן האירועים והעובדות לפי ציר הזמנים בסדר כרונולוגי כפי שעולים ממוצגי התביעה, לרבות תמונות הזירה (דיסק ת'365), עדויות עדים, מזכרים, מסמכים, חוו"ד מומחה תביעה, סיכומי הפרקליטות ופרוטוקולים משיבות של מועצת קצרים וועד ההורים.

ניתוח הממצאים מצביע על חשד כבד לבידוי ראיות, אשר שנעשה בתיק זה, עוד בטרם החלה בו החקירה ולאחר שהחלה. זאת ע"י קציני משטרה, שוטרים ואזרחים, לרבות מביה"ס וכן גם ע"י מומחה המכון הפתולוגי. אם לא די בכך, שנראה כי נעשה טיפול הפוגע בראיות, ישנם ממצאים המעידים על שינויים שנעשו גם בזירת הרצח בטרם החל תיעוד הזירה, חשש להעלמת פרטים חשובים, עדות על ניקוי הזירה לאחר מציאת הגופה וכשעתיים לפני ההודעה הרשמית על מציאתה. זאת עוד, בדיקה חוזרת ומעמיקה של צילומי תמונות הזירה והגופה מעלה חשד כבד לשינוי עדויות וביום הזירה. חוות דעת של מומחה מהמכון הפתולוגי, אשר שינה את חוות דעתו כדי קידום כיוון החקירה להרשעתו של רומן זדורוב ברצח הילדה תאיר ראדה ז"ל, למרות שזדורוב לא נכח כלל בזירת הרצח בשעה בו בוצע.

על פי העובדות שמוצגות כאן, מסתבר למשל: **שהטלפון הסלולרי של תאיר ז"ל, נמצא בכלל באולם הכדורסל במרחק מהזירה בה בוצע הרצח, והועבר לצורך צילומי המז"פ רק בשעה מאוחרת בלילה עת צולם כאילו ויצא מכיס מכנסיה של הקרבן רק בשעה 00:49 או לכל המאוחר 00:53 וזאת לאחר שהטלפון גם עבר ניקוי על ידי גורם זר.**

ברור כי הטלפון היה בכיס מכנסיה של תאיר ראדה בעת הרצח עצמו, על כך מעידים כתמי דם רבים על כיס המכנס שהותירו את החתמת צורתו של הטלפון בדם על הכיס הקדמי ימני, **אך עם זאת לא היה עליה בזמן מציאת גופתה.**

עפ"י איכון סלולרי של הטלפון של תאיר, קצין מודיעין של המשטרה (יוסי לוי) הגיע עם אדם נוסף, עובד המתנ"ס (מאיר אמסלם), **כבר בשעה 17:00 (או אף ברבע לחמש)** לאולם הספורט שנמצא נעול. קצין המודיעין נשאר ליד אולם הספורט ושלה את עובד המתנ"ס לקרוא לאב הבית (קובי סמברנו) כדי שיפתח את אולם הספורט. "לאחר **מספר דקות"** (עפ"י עדות יוסי לוי) עובד המתנ"ס קרא בבהילות ליוסי לוי, רכז המודיעין, להגיע אל זירת הרצח בחדר השירותים בו נמצאה תאיר ז"ל. **עפ"י עדויות רכז המודיעין, השוטר יוסי לוי, ועובד המתנס, מאיר אמסלם, עת גילוי גופת המנוחה, דלת התא בשעת גילוי הגופה על-ידם כבר לא הייתה נעולה.**

למרות מציאת גופת תאיר בשעה 17:00 וכמה דקות, מד"א קיבלו קריאה רק בשעה 18:55 (ואולי רק אחרי "מציאת" גופתה בפעם השנייה).

לאחר שפרמדיק מצוות נט"ן מד"א (ניידת טיפול נמרץ) קבע את מותה בשעה 19:04, (קביעת מוות ראשונית בלבד) הגיע רופא שהוזמן לזירה כדי שיקבע את סיבת המוות באופן מקצועי ומסודר, אולם קציני משטרה מנעו זאת ממנו והוא לא ראה את המנוחה.

על פי המוצג כאן מתברר שגופת תאיר ראדה וזירת הרצח צולמו רק מאוחר יותר באותו ערב בין השעות 21:47 תחילת צילומים בביה"ס ועד 03:10, כשצילומי גופת המנוחה הם החל משעה 22:03 ועד תמונה אחרונה של הגופה בשעה 01:31.

ממצאים אלה מעלים שאלות כבדות משקל:

מדוע חלפו כשעתיים בין מציאת הגופה בשעה 17:00 וכמה דקות, לבין הזמנת צוות מד"א בשעה 18:55 ודיווח למפקד תחנת משטרת קצרין רק ב-19:00?

מדוע נאסר על רופא להיכנס לזירה ולקבוע את המוות באופן מקצועי?

מה נעשה בזירה במשך שעות, בין מציאת הגופה ע"י שרת ביה"ס, קובי סמברנו, שהפנה את עובד המתנ"ס, מאיר אמסלם, לזירת הרצח וזה קרא לקצין המודיעין, יוסי לוי, ולבין (אולי מועד "מציאתה" מחדש) ומועד שעת הדיווח והגעת צוות מד"א וצוותי המז"פ רק במועד מאוחר יותר?

מה נעשה עם הטלפון של תאיר ז"ל, אשר ידוע כי חסרה בו הודעת סמס (1 מתוך 3) ואיך זה שבסופו של יום שוטר המז"פ צילם תמונה אחת אשר מציגה מצג שוא "איך הוא מוציא כביכול את הטלפון מכיס המכנס". זאת בשעה ששלוש תמונות מזירת הרצח, אשר צולמו זמן רב לפני כן מעידות שהטלפון (אשר אוכן באולם הספורט) כלל לא היה על הגופה בזמן מציאתה. בנוסף לכך ובניגוד לפרטים אחרים כמו מפתח ומכשיר הנגן, דווקא הטלפון אשר הותיר עקבות בכיס רווי כתמי דם תועד, כשהוא נקי מדם!!!

מפקד התחנה העיד שנקרא לזירה והגיע רגלית רק לאחר השעה 19:00 ולאחר שצוות מד"א כבר "סיים את הטיפול"

מיד ביום שלאחר הרצח ב-07.12.06, התקיימה פגישה בביה"ס בה נכחו מנהל בית הספר עם ראשי המועצות המקומיות והאזוריות ובא קבעו בין השאר: ש: "...צריך להיזהר מלהדביק שם רע למקום, ואסור לשייך את העיר הזו עם רצח בביה"ס - שכן זו לא האמת". ש: "צריך לעשות הכל לשמור על שמה הטוב של העיר, וכולם צריכים להירתם". ש: "אין לשייך לקצרין תדמית של מקום אלים וכדומה..."

מפרוטוקול ישיבה, אשר התקיימה ביום 09.12.06 התקיימה אסיפת הורים, אוזכרו מספר אירועי אלימות קשים ביותר שאירעו בתחום בית הספר נופי גולן. בין שאר התגובות בישיבה זו עלו טענות קשות בניהן: "כל השנים טאטאו המקרים הקשים מתחת לשטיח - גם מצד המשטרה - או לנו ואסון יהיה אם המשטרה תטיח את האסון המחריד שקרה הפעם".

ואיך זה קורה שמומחה בכיר במכון לרפואה משפטית, לאחר שביצע את נתיחת הגופה וקבע בחו"ד מיום 19.12.06 בין שאר ממצאיו כי קיימות עדויות לחתכים שבוצעו בלהב משונן. מפיק דוח חדש ב-03.01.07, המותאם כדי לקדם את הרשתות של זדורוב, בו מדווח על ניסוי שהתבקש לבצע ע"י המשטרה ב-9 סכינים יפניים. ניסוי שהביא אותו לקביעה חדשה, שלהבים של סכינים יפניים, יכלו לגרום לפצעי חתך בגופתה של המנוחה.

יצוין כי בדוח הפתולוגי הראשון, מיום 19.12.06 נותרו שתי עקבות משמעותיות המעידות כי המומחה הפתולוגי, זייצב, ידע גם ידע כי נמצאו חתכים המעידים על להב משונן דווקא. הוא מוחק מהדוח את כל המילים שבהם ציין "להב משונן" או "משונן", אך בטעות משאיר שני מקומות (אחרים, שאינם סביב החתך בסנטר הברור כל כך) שבהם נרשמו עובדות לממצאים המעידים על להב משונן (בהטיה אחרת של המילה).

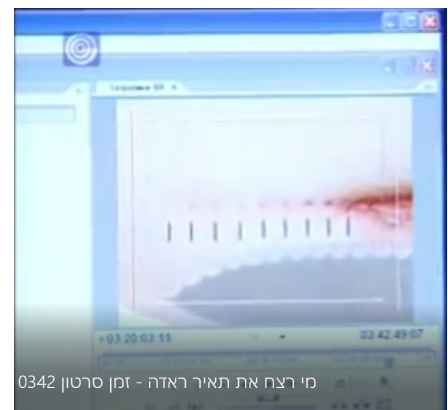
כך נרשם בחו"ד זייצב הראשונה :

4. בצוואר בצד הקדמי, הימני והשמאלי, נמצאים פצעי חתך, שיתוארו בהמשך.
פרט לזה, בצוואר אין סימני חבלה טרייה.
א. שני פצעי חתך מתלכדים נמצאים בצוואר בצד הימני, הקדמי והשמאלי, ממוקמים במרחק כ-20.5 ס"מ מפסגת הקדקוד ומשני צידי קו אמצעי קדמי, אופקיים, באורך עד כ-11 ס"מ. הקצה השמאלי נראה כמשונן עם 3 פצעי חתך באורך עד כ-0.7 ס"מ, והקצה הימני חד.

חו"ד: 3/1589/2006

שמות הפצעים לא ישרות (משוננות), ובין הפצעים נמצאת לשונית עור בצורת כעין משולש עם קדקוד תבולט בכיוון שמאלה ועם אורך הצלעות כ-4.2 ס"מ וכ-5.5 ס"מ, וברוחב עד כ-2.4 ס"מ.
בבדיקה לעומק שסחי החיתוך עוברים דרך רקמות רכות של הצוואר, דרך סחוטי הגרון ודרך הושט, דרך שריר סטרנו-קלידאומסטואיד משמאל, דרך דפנות של עורק התרדמה והוריד היוגולארי משמאל (עם פצעי חתך שלמים), דרך אונה שמאלית של בלוטת התריס ודרך סחוס בין חוליות צוואריות 3 ו-4 עם דימום בצבע אדום כהה.

מעניין שבסעיף 3 לחוות דעתו הנוגע לחתכים בפנים, לא מזכיר זייצב להב משונן, הרי אין ספק שמדובר על ממצא כה מובהק המעיד בבירור על להב משונן. כפי שהסברתי אני בכתבתה מצולמת של מיכל קפרא ("מבט שני", ערוץ 1) בתחקיר ששודר בטלוויזיה כבר בפברואר 2011, (6 שנים לפני שהעניין נדון ברעש גדול סביב עדותה של ד"ר פורמן).

או שמה מדובר בפספוס של זייצב, שמחד דאג להוריד כל אזכור של המילה "משונן", כשהתבקש "לשפץ" את החו"ד שלו מה-19.12.06, אבל פספס שני מקומות בה נכתבה המילה בהטיה.

אזכיר: חו"ד זייצב למעשה מתקבלת יום לאחר הודעתו של זדורוב, כי רצח את תאיר בסכין יפני. חו"ד הקובעת "להב משונן" ככלי רצח, למעשה מערערת את הודאה שמסר זה עתה זדורוב ולכן היה צריך לשנותה ברגע האחרון.

כאמור, בדוח המאוחר מיום 3.1.07, זייצב כבר הפיק חו"ד חדשה, המותאמת להרשעת זדורוב - היא חוות דעת "9 הסכינים היפנים".

וכך סיכס וכתב:

חוות דעת:

על סמך תוצאות בדיקתי של סכינים מסוג יפניים ובהשוואה להערכת הלהב/ים שגרמו לפצעי החתך בגופתה של הנערה תאיר ראדה, שנת לידה 1993, הנני מחווה דעתי שהלהבים של סכינים יפניים או להבים דומים, יכלו לגרום לפצעי חתך בגופתה של המנוחה.

ד"ר ק' זייצב

3/01/2007.
תאריך

אלה רק מקצת מהשאלות העולות מהעובדות המפורטות להלן ומחייבות פתיחת חקירה על השעות הראשונות שבהן נעלמה תאיר ראדה, נמצאה גופתה בשירותים ועד שהמשטרה הצביעה על רומן זדורוב כחשוד המרכזי. וכמו כן, גם חקירה מחדש של תהליכי החקירה עצמם בחשד שהיו נגועים הם בפעולות מגמתיות, שכל תכליתן להתאים את "ממצאי הזירה" לחשוד פוטנציאלי נתון וזאת בניגוד מוחלט לתהליך חקירה תקין, שבו צריך לברר את שאלת התאמתו של חשוד פוטנציאלי אל ממצאי הזירה הנתונים. (ועוד אוסיף, לברר ולחקור כל כיוון אפשרי, הן ראיות מפלילות אך גם ראיות מזכות).

עובדות הנוגעות לגילוי הגופה של תאיר ראדה ז"ל והמצאים המעידים על בידוי ראיות:

שעה	ממצאים בזירה	עדויות	מוצגי התביעה
17:00	<p>יוסי לוי, רכז המודיעין מאיר אמסלם, עובד מתנ"ס מגיעים יחדיו לביה"ס עקב איכון הטלפון של תאיר באולם הכדורסל הנעול, שנמצא מרחק רב מהזירה. מבקשים לפנות לאב הבית קובי סמברנו לשם פתיחת אולם הכדורסל.</p> <p>קובי סמברנו כבר יודע על הגופה ומפנה אותם אל חדר השירותים שם נמצאת הגופה והתא כבר פתוח! (למרות שהרוצח נעל אותו מבפנים והוא חובל מבחוץ).</p> <p>שעת מציאת הגופה כבר בשעה חמש וכמה דקות!!!</p>	<p>הגעת יוסי לוי, רכז המודיעין, ביחד עם מאיר אמסלם, עקב איכון הטלפון של תאיר באולם הכדורסל. (עפ"י אמסלם בחמש או ברבע לחמש) ת/316</p> <p>שניהם מעידים עדויות חופפות ש:</p> <p>יוסי לוי, נשאר לעמוד ליד אולם הספורט ומ. אמסלם, נכנס לביה"ס כדי לקרוא לאב הבית, קובי סמברנו, שיבוא ויפתח את אולם הספורט.</p> <p>"לאחר מספר דקות", (י. לוי בהודעתו) מאיר אמסלם רץ וקורא ליוסי לוי "יוסי בוא מהר, המצב לא טוב"</p> <p>יוסי עולה לשירותים בקומה (השניה) ומעיד ת/352:</p> <p>"פתחתי תחילה את התא הראשון מכוון הדלת, לא ראיתי כלום. פתחתי את השני ואז ראיתי אותה שוכבת על האסלה..." ת/352</p> <p>עפ"י עדות מאיר סמברנו ת/316: הוא משלים פרטים שהתרחשו בזמן שהשוטר יוסי לוי נשאר בחוץ:</p> <p>(א). בזמן שיוסי לוי נשאר ליד אולם הספורט, מציין שהיה איתם גם שוטר בשם אריה (שורה 12-13 ת/316)</p> <p>(ב). "אני שמעתי מקובי שמצאו את תאיר בביה"ס ושהמצב לא טוב. אני רצתי ועליתי לכוון חדר השירותים. קובי לא בא איתי הוא נשאר למטה. אני הגעתי לשירותים נכנסתי לשירותים וראיתי באחד התאים שהדלת הייתה פתוחה דם והצצתי פנימה לשנייה וראיתי אותה וברחתי משם. האבא היה איתי משעה 16:30 כשהתחלנו לחפש ואני אמרתי לאבא שילך לפינת החי אני רציתי להרחיק אותו מהמקום ואמרתי ליוסי שמצאנו אותה והיא למעלה."</p> <p>בשתי העדויות התומכות, של מאיר אמסלם ושל יוסי לוי, לא מוזכר דבר לגבי דלת סגורה או תא נעול.</p> <p>עפ"י שניהם התא היה כבר פתוח!</p> <p>יתרה מזו, יוסי לוי מפרט שהוא זה שנעל את תא השירותים:</p> <p>"נכנסתי פנימה וסגרתי את דלת השירותים ע"מ לא לאפשר לאף אחד להכנס ולשמור על הזירה."</p>	<p>לעניין האיכון של הטלפון באולם הכדורסל ראה גם: ת/2 פרוטוקול עד תביעה 18, רפ"ק ראובן ארבל (מפקד תחנת גולן) 20/12/2007</p> <p>בעניין זה, ראה גם ת/355</p> <p>ת/352 ע' 1 ש' 22</p>

<p>ת/304</p> <p>פרוטוקול עד תביעה 16, פרמדיק, אייל בן משה, 20/12/2007</p>	<p>נתבקשנו ע"י קצין המשטרה במקום ראובן לא להזיז את הנערה ביצענו קביעת מוות ראשוני בטרם הגיע רופא... אך בכל זאת הזמנו רופא למקום לשם קביעת מוות מסודרת (ד"ר הרצוג ערו) אך לנ"ל לא ניתנה אפשרות להיכנס לזירה מכוון שהשוטרים מנעו זאת מאיתנו"</p> <p>"מי שפתח לנו את הדלת הראשית של השירותים היה מפקד התחנה אני חושב, לא בטוח והיה בחור בשם יוסי שהציג את עצמו כרכז מודיעין" (נזכיר, כי עפ"י עדותו של מפקד התחנה עצמו, כשהגיע לזירה, מד"א כבר סיימו טיפול ואת הטיפול הוא לא ראה).</p> <p>בעדותו בביהמ"ש מעיד הפרמדיק: "ממה שאני זוכר היה מפקד התחנה... עוד שוטר שהודהה כקצין מודיעין והיה לבוש אזרחי, נדמה לי בשם משפחה לוי, עוד שוטר שיצא ונכנס תדיר...אני יכול להעריך שמחוץ לזירה ליד הדלת של תא השירותים עד 10-12 איש".</p>		
<p>ת/352 (ללא שעה) ת/314 פרוטוקול עד תביעה 18, רפ"ק ראובן ארבל (מפקד תחנת גולן) 20/12/2007</p>		<p>יוסי לוי רכז המודיעין מדווח למפקד תחנת גולן על מציאת הגופה.</p>	<p>19:00</p>
<p>ת/301</p>	<p>שעת קביעת דופק 0 במוניטור - 19:04</p>	<p>מד"א מאשרים מוות לאחר בדיקת חיים</p>	<p>19:04</p>
<p>פרוטוקול עד תביעה 18, רפ"ק ראובן ארבל (מפקד תחנת גולן) 20/12/2007</p>	<p>כשהגיע כבר לא היה טיפול של מד"א, את הטיפול לא ראה</p>	<p>הגעת מפקד תחנת גולן לזירה</p>	<p>19:10 לערך</p>
<p>ת/301</p> <p>פרוטוקול עד תביעה 16, פרמדיק, אייל בן משה, 20/12/2007</p>	<p>הפרמדיק אייל בן משה, מעיד ששהו בזירה מספר דקות, דקות ספורות. לא יותר מ-10 דקות, מחוץ לתא השירותים יותר.</p>	<p>פרטים מסכמים בדוח מד"א: שעת קבלה: 18:55 שעת פינוי: 21:59 שעת בתחנה: 22:17</p>	<p>21:59</p>

<p>ת/365 (דיסק זירה)</p>	<p>צילומים כללים : 21:47 - תמונה ראשונה 0001 בביה"ס 22:03 - הגופה נראית לראשונה (רגל) תמונה 0027 00:49 - תמונה 0131 מכשיר הנגן מונח בחוץ</p> <p>00:50 - תמונה 0132 מכשיר הנגן כביכול מוצא מכיס המעיל.</p> <p>ברור שתמונות אלה לא משקפות מציאות, שכן מכשיר הנגן כבר היה בחוץ ורק אז הודגם כאילו הוצא מכיס המעיל של מנוחה</p> <p>0:51 - תמונה 0133 מכשיר הטלפון של תאיר מודגם "כאילו" הוצא מהכיס הקדמי ימני של מכנס הג'ינס.</p> <p>מבדיקת כלל התמונות שבהן נראה אותו כיס מכנס עולה, כי כיס מכנסיה של תאיר ריק ומכשיר הטלפון לא נמצא בו!!!</p>	<p>צילומי המז"פ בזירה הוכחה לבידוי ראיות!</p> <p>זירה מבוזמת ובידוי ראיות ע"י שוטר מז"פ!!! מציג כאילו הטלפון של תאיר ז"ל הוצא מכיס מכנסיה ובשעה שהגופה נמצאה ללא מכשיר הטלפון שאוכן באולם הספורט ולאחר שגם עבר ניקוי !</p>	<p>21:47 6.12.06 ועד 03:10 7.12.06</p>
--------------------------	---	---	--

הטלפון אשר היה בכיס מכנסיה של תאיר ז"ל, בזמן ביצוע הרצח, ותביעתו נשארה בחותמת דם על כיס המכנס, הוצא מהכיס, ככל הנראה ע"י אחד הרוצחים ונזרק באולם הספורט שם גם אוכז.

ראה תמונות זירה:

0063, 0085, 0086, 0088, 0089,
0099, 0100, 0103

בכל תמונות אלו שבהן צולם פלג הגוף התחתון של המנוחה, ניתן לראות:

אין טלפון בכיס המנוחה!

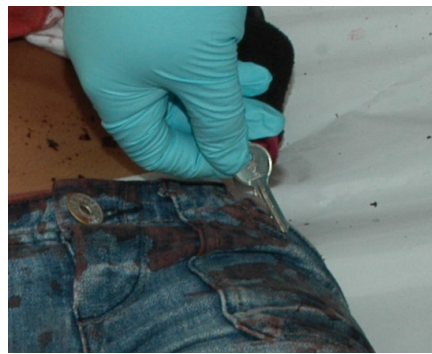
00:51 – תמונה 0134

מכשיר הטלפון מונח בחוץ

00:52 – תמונה 0135

מפתח מדגם כאילו יצא מכיס קדמי שמאלי

00:51 – תמונה 0136 - 0137

המפתח מונח בחוץ

<p>לעניין האיכון של הטלפון באולם הכדורסל: ת/352 ת/316 ת/2 פרוטוקול עד תביעה 18, רפ"ק ראובן ארבל (מפקד תחנת גולף) 20/12/2007</p> <p><u>פרט חשוב מדוח פירוט השיחות של חברת סלקום:</u> ת/490</p> <p>בשעה 20:56:41 בשעה 20:56:59 בשעה 20:59:56 נכנסות 3 שיחות לטלפון של תאיר. אחת מהן, 20:56:59 חייג יוסי לוי עצמו. נשאלת השאלה: הרי אם הטלפון היה בכיס על המנוחה ובדיוק כשטופלה וצולמה ע"י אנשי המז"פ.... מדוע היה צריך יוסי לוי להתקשר לטלפון? אלא אם כן בדיוק חזר לחפש אותו באולם הספורט.</p>	<p>מעבר לכל האמור כאן, והממצא כי הטלפון של תאיר רק "מוצג" כאילו נמצא בכיס ובשעה שכלל לא נמצא על הגופה (כעולה מבדיקת תמונות הזירה) והיה מאוכן באולם הספורט. עולה כאן גם נקודה מהותית נוספת. מבדיקת תמונת הטלפון ובהשוואה לתמונת הנגן ותמונת המפתח, אשר נראה היטב שיש עליהם סימני דם, דווקא הטלפון שהיה בכיס והשאר חותמו בדם רב, על הג'נס, מצולם כשהוא נקי!!!</p> <p>מכאן, שאין ספק כי לא רק שהטלפון אשר היה בכיס המנוחה בעת הרצח וחותמו נשאר בדם רב על כיס המכנס, הוצא ממנו ע"י הרוצחים שהשאירו את גופתה של תאיר ז"ל בתא השירותים כשמכשיר הטלפון הוצא מכיס מכנסיה ואוכן דווקא באולם הספורט ולא רק שכך, אלא שגם עבר ניקוי! (תמונת זירה 0134)</p> <p>בנקודה זו חשוב להזכיר פרט חשוב נוסף: במהלך המשפט וממסמכי חברת "סלקום" עלה המידע כי באותו יום ובמועד שקדם לרצח התקבלו במכשיר הטלפון 3 הודעות סמס. אחת מהן נמחקה!!!</p> <p>כעת מתברר שהטלפון של תאיר טופל, הוצא מכיסה לאחר הירצחה, נוקה ונזרק במקום אחר (אולם הספורט), חסרה בו אותה הודעת סמס, אך בניגוד לכל ממצאים אלו, איש המז"פ המשטרתי, הציג מצג כאילו הטלפון נמצא על הגופה.</p> <p>מדובר בבימוי הזירה ובידוי ראיות!!!</p> <p>עוד קבעו השוטרים בדוח תפיסת המוצגים מיום 07.12.06 (ת/298): מוצג 15 בעמ' 2: "מכשיר טלפון סלולרי בכיס אחורי של מכנסי המנוחה" למותר לציין כי מדובר בכיס קדמי ימני דווקא.</p>	
--	--	--

הסבר לגבי ניתוח זמן האמת של צילומי הזירה (שעון המצלמה מכוון ל"שעון קיץ" ויש להפחית שעה).

את זמני הצילום האמתיים של הזירה למדתי מניתוח העובדה שהמצלמה הייתה ככל הנראה עדין מכוילת לשעון קיץ, למרות שכבר מדובר ב"שעון חורף" בעת הרצח. שעון המצלמה מראה שעה קדימה ולכן על מנת לקבוע את זמני הזירה האמתיים כפי שצינתי כאן, יש להפחית 1 שעה.

את זמן הזירה האמתי ניתן ללמוד מתמונה 0134: זמן הצילום 01:51 עת מופיעה בטלפון של תאיר השעה 0:49 בתמונה 0135: זמן הצילום 01:52 עת מופיעה בטלפון של תאיר השעה 0:49 ובשעון היד של שוטר המז"פ (מחוגים) השעה 0:53

לכן הפחתי 1 שעה מזמן המצלמה וכך קבעתי את זמן האמת של הצילום בזירה.

<p>(תמונות 229-232)</p>	<p>0159 - תמונה אחרונה שצולמה הגופה בשעה 01:31 0196 – תמונה אחרונה שצולמה בזירה באותו לילה בשעה 03:10 * החוקרים חזרו לביתה"ס גם למחרת בבוקר בשעה 6:32 (תמונה 0205) וצילמו עוד תמונות עד 08:04, בניהן גם תמונות עם כתמי דם בקיר החיצוני של תאי השירותים ביציאה מהחלון.</p>		
-------------------------	---	--	--

<p>המסמך המלא: פרוטוקול ישיבת מליאה מס' 9/06 (154) שהתקיימה ביום 7/12/06, ט"ז בכסלו תשס"ז</p>	<p>שעות בודדות מהרצח וכבר מתקיימת ישיבה ומתגלה מסמך מפתיע בתוכנו: מפרוטוקול ישיבת המועצה עולים נתונים כי הוחלט מראש, להתערב ולטייח את חקירת הרצח והכל על מנת לנקות את שם בית הספר ואת העיר וכולם צריכים להרתם: להלן מספר ציטוטים: ש. בר לב: "...מטרתנו לסייע לתלמידים לחזור לשגרה, מהר ככל האפשר. נכון לכעת אין לנו כל מידע רשמי מהמשרה לגבי כיווני החקירה, למעט מה שנאמר בתקשורת. אנו מצפים ומקווים שפתרון הרצח יהיה מהיר וממתינים לתוצאות החקירה".</p> <p>כב' הרב לוי: "...צריך להיזהר מלהדביק שם רע למקום, ואסור לשייך את העיר הזו עם רצח בביה"ס - שכן זו לא האמת". " צריך לעשות הכל לשמור על שמה הטוב של העיר, וכולם צריכים להירתם". "אין לשייך לקצירין תדמית של מקום אלים וביטוי כמו "הכתובת הייתה על הקיר" - אינו הביטוי הנכון והמתאים לעירנו. למערכת החינוך בקצירין יש הישגים גדולים ואותם צריך להבליט. אנחנו לא מקום שמסתובבים בו רוצחים - ועל זה צריך לשים דגש -"</p> <p>א. גוטמן: "דיברנו לפני 4-5 חודשים על בעיות ניהול בביה"ס "נופי גולן". מדוע עד עכשיו לא נעשה שום דבר. איך מגיעים לביה"ס עם סכין בתוך התיק?" י. מאור: "...ואם ישנם מספר ילדים המסתובבים עם חפצים מסוכנים, הרי שמדובר במספר קטן מאוד של ילדים."</p>	<p>הוכחת מניע אפשרי לטיוח חקירת הזירה</p>	<p>תאריך 07.12.06</p>
---	---	--	---------------------------

	<p>א. זכריה: "היו כתובות רבות על הקיר לדעתי. לפני מספר ימים נעצרו בני נוער בגין שימוש קשה בסמים. יש כאן בעיות." ש. בר לב: "בעיות סמים ואלכוהול הם במינונים נמוכים לעומת כל מקום אחר בארץ"</p>		
<p>המסמך המלא: פרוטוקול אסיפת הורים "נופי גולן" בקצין 091206</p>	<p>פרוטוקול אסיפת ההורים, הזועמים על ישיבה שהתקיימה בבית הספר "נופי גולן" (07.12.06) בה נכחו מנהל בית הספר, ראשי מועצות מקומיות ואזוריות ללא ידיעת ההורים. "נציגי הורים ניסו לומר דבריהם והשתקו ע"י מנהל בית הספר" ההורים מאזכרים מס' אירועי אלימות שכבר התרחשו בבית ספר "נופי גולן": 1. פריצה וגניבה של כספות 2. שריפת משרד רכזת השכבה 3. שריפת רכב בחניית ביתו של מורה 4. אלימות קשה כנגד בנות מבית ספר אחר שהגיעו לבקר. 5. איומים – מעשי בריונות. 6. גניבת ציוד וכסף מתיקים של תלמידים 7. נשיאת סכינים ואיומים על חיי תלמידים. 8. שימוש וסחר בסמים בין כתלי ביה"ס ובמיוחד בתחום השירותים 9. התלמידים מאוימים ופחדים לדבר – ידוע להם על בלדרי סמים. 10. זנות. 11. דמי חסות 12. תלמידים מופיעים לביה"ס עם ביגוד שעליו מוטבע צלב קרס. 13. הנורא מכל – רצח תאיר ראדה! עשור לוי: "כל השנים טאטאו המקרים הקשים מתחת לשטיח - גם מצד המשטרה – או לנו ואסון יהיה אם המשטרה תטיח את האסון המחריד שקרה הפעם".</p>	<p>מדובר בבית ספר שבו כבר היו אירועי אלימות קשים וטוחן גם ע"י המשטרה</p>	<p>תאריך 09.12.06</p>

<p>11/ת</p> <p>הודגם בכתבתה של מיכל קפרא (ערוץ 1), במסגרת התוכנית "מבט שני" כבר בשנת 2011 (זמן סרטון 42:03)</p>	<p>ד"ר קונסטנטין זייצב, בדוח חו"ד אשר נחתם ביום 19.12.06 (יום בו שיחזר זדורוב את הרצח בשעות הלילה) קובע בין השאר: ביצע את הנתירה כבר ביום 7.12.2006 אך הדוח נחתם רק ביום 19.12.2006.</p> <p>פצע חתך בסנטר המנוחה, אשר נראה ברור כל כך בתמונות הנתירה, המעידות כי הרצח בוצע בלהב סכין משונן, (עפ"י הנקודות במרחקים שווים) לא מאוזכר כלל בדוח חוות דעתו של זייצב.</p> <p>עם זאת, כן נותרו שני אזכורים ללהב משונן:</p> <p>בסעיף 4 א. שורה אחרונה בעמ' 3: "...הקצה השמאלי נראה כמשונן עם 3 פצעי חתך ... והקצה הימני חד."</p> <p>בהמשך... שורה 1 בעמ' 4 " שפות הפצעים לא ישרות (משוננות) ".</p> <p>ראה גם סעיף 6 ב. בעמ' 5 לחו"ד: " ... עם קצוות חדים ועם שפות לא ישרות..."</p> <p>נזכיר כי עניין הלהב המשונן, נדון לאורך שנים והוכרע רק בערכאה האחרונה בשנת 2016, כאשר עמדתה של דר' מאיה פורמן התקבלה (אחרי שנדחתה תחילה) וביהמ"ש קיבל לבסוף את הטיעון שהרצח בוצע בסכין בעל להב משונן דווקא.</p> <p>מסתבר שמסקנה זו הייתה מצויה מלכתחילה בדוח הפתולוגי של מומחה מטעם המדינה.</p> <p>גם אני עצמי הוכחתי אותה עוד ב-2011</p>	<p>דוח פתולוגי קובע "להב משונן"</p> <p>ע"י מומחה המכון לרפואה משפטית ד"ר זייצב</p> <p>אבל אז משנים את הדוח ומפיקים גם דוח נוסף, (חו"ד הניסוי ב-9 סכינים יפנים) כל זאת כדי להתאים את ה"ממצאים" לזדורוב דווקא.</p> <p>בידוי ראיות ע"י מומחה המכון לרפואה משפטית</p>	<p>19.12.06</p> <p>01.03.06</p>
<p>665/ת</p>	<p>בתאריך 03.01.2007 חותם ד"ר קוסטנטין זייצב דוח חדש המותאם לסעיפי האישום של זדורוב, בהם נטען כי רצח את תאיר ראדה ז"ל עם סכין יפני יאשר היה בין כליו:</p> <p>בעמ' 1 בסעי' תיאור המוצגים כותב: "בתאריך 25 לדצמבר 2006, לבדיקתי הועברו בשקיות ניילון שקופות ובמעטפות עם סימנים של "משטרת ישראל... 9 סכינים יפנים..."</p>		

	<p>דר' זייצב מסכם את חוות דעתו כך : "על סמך תוצאות בדיקתי של סכינים מסוג יפניים ובהשוואה להערכת הלהבים שגרמו לפצעי החתך בגופתה של הנערה תאיר ראדה, שנת לידה 1993, הנני מחווה את דעתי שהלהבים של סכינים יפניים או להבים דומים, יכלו לגרום לפצעי חתך בגופתה של המנוחה."</p> <p>כאמור בסופו של יום (10 שנים אחרי הרצח ובערכאה שלישית) ביהמ"ש קיבל את עמדת ההגנה, כי הרצח בוצע בסכין בעל להב משונן דווקא.</p> <p>אין ספק כי מדובר בחו"ד מאוחרת לדו"ח הניתחה, שתכליתה התאמת "נתוני הזירה" להודאתו של זדורוב.</p>		
--	--	--	--

הערות נוספות בעניין העובדה שהטלפון אשר היה בכיס המנוחה בשעת הרצח, הוצא, נוקה ונזרק במקום אחר

אין ספק שמדובר כאן בפח"מ בעל חשיבות גבוהה ביותר, אפילו יש לאמר, הפח"מ הראשון במעלה, הרי זדורוב "לקח על עצמו את הרצח" ומסר "פח"מים" שאת כולם ניתן להוכיח מסרטי תיעוד החקירות כי קיבל מחוקריו. (מכוון שהדבר לא נעשה עד כה בצורה מסודרת ומפורטת, כך קרה שביהמ"ש שב והזכיר שוב ושוב, ערכאה אחר ערכאה, שהנאשם זדורוב ידע למסור פרטים מוכמנים ולכן עובדה זו מחזקת את הרשעתו.

אך עד היום, בשום ערכאה, לא נפתח הנושא הזה של "ידיעת הפרטים המוכמנים" לדיון מעמיק ותוך ניתוח סרטוני תיעוד החקירות, בו בשעה, שהדברים קיימים, מתועדים וניתן להוכיח אותם אחד לאחד.

אזכיר, כי בין הפח"מים שהועברו לזדורוב ע"י חוקריו, נמצאו גם לא מעט "טעויות" בשחזור שאינן תואמות את הזירה.

כך למשל:

כשעלה זדורוב אל הקומה השנייה, "שם צריך לפנות ימינה", נעצר ע"י החוקרים שהסבו תשומת ליבו לשלט ברוסית "שהושאר" על דלת חדר השירותים בקומת הביניים (ששם יש לפנות שמאלה דווקא)

ואז מפתיעה עד מאד תגובתו של זדורוב: "הא, אולי היא לכאן"

ומה מקור ה"טעות"? זו נמצאת גלויה בתיעוד החקירות:

"ביום רביעי, ביום של הרצח, היית בקומה השניה למעלה?" (כך שאל החוקר מלכא את זדורוב מספר פעמים בחקירותיו) וכך למד זדורוב שזירת הרצח היא בשירותים אשר בקומה השנייה לשם עלה (ונעצר בתרגיל אזיקים).

או למשל: (ושוב, הכל מתועד ונמצא בסרטוני החקירות)

"משחק הפנטומימה" בו מעביר ראש הצח"מ, פקד יורם אזולי, לזדורוב: "רומן, בוא תיזכר... גוף שלי זה ראש, זה רגליים, זה בטן, זה חזה, זה גב, זה ידיים... אני רוצה שתזכור משהו, איפה עוד פצעת אותה בגוף? תחשוב"

גם את רמז זה רומן "מבין" בסופו של יום ו"מבין" שחתך אותה בידיים, אלא... שבהגיון של זדורוב, הוא מדבר דווקא על גב היד ולא על שורש היד, כי, כך להבנתו, חושב שנחתכה בזמן שהתגוננה מפניו כשדקר אותה.

עוד יוער, שראש הצח"מ אזולאי, העביר לרומן באותן שיטות גם את סמני החתכים האחרים בגופה ובצווארה.

עוד יוער, כי אפשר להביא מסרטי החקירה, שלב אחר שלב, את כל ה"פח"מים", שנטען לאורך השנים, כי זדורוב "ידע" ולהוכיח אחד לאחד, מי החוקר שהעביר לו את המידע במיני תרגילים ומניפולציות חקירה ואיך עשה זאת.

מעבר לעובדות שהשחזור אינו תואם את הזירה, כך גם לא הקפיצה מעל הדלת ולמרות שיש מסלול בריחה (עם עקבות בדם על מכסה האסלה, מיכל ההדחה והקיר המפריד בין תא 2 אל תא 3). עובדה היא שהשוטרים ידעו זאת היטב ואף צילמו שחזור שביצעו בעצמם ביום 8.1.07 - החוקרים יעקב מלכא וראובן אזולאי שמשחזר ואומר: "אני לא שמאלי, אני ימיני" כשלא מצליח לבצע את השחזור בניסיון הראשון בו מתחיל לטפס ברגל ימין). (ראה סרטון: "כך ברח הרוצח האמיתי של תאיר ראדה זל")

והנה מתברר שישנם גם פרטים נוספים, משמעותיים ביותר, שרומן זדורוב היה חייב לדעת ולשחזר, אם היה אכן הרוצח של תאיר ראדה ז"ל.

זדורוב, לא ידע לספר או לשחזר את ממצא מוקדי הדימום שנמצאו בראשה של ראדה כי פרט זה התגלה לחוקרים רק בדוח הפתולוגי שהגיע למחרת ההודאה והשחזור ולכן, פרט שהשוטרים לא ידעו אותו, לא העבירו לנחקר זדורוב.

**והנה כעת מתברר שזדורוב לא ידע לאמר או לשחזר, פרט כה מהותי, על כך, שהוציא את הטלפון הספוג בדם מכיס מכנסה של המנוחה, ניקה אותו וזרק אותו במקום אחר רחוק מהזירה (באולם הספורט).
אין מצב, שרוצח שהחליט להתוודות ברצח, לא ידע לספר על פח"מ כה מהותי.**

פגמים, בלבולים והטעיות מכוונות שמצאתי במסמך "ציר זמן משווה" של התביעה

מחד, בעמ' 17, בשורת זמן 17:15 נכתב:

"איכון הטלפון של תאיר, הגעת יוסי לוי לביה"ס יחד עם מאיר אמסלם - אחרי השעה 17:00 (ת/352)."

ומנגד, בעמ' 20 של אותו דוח, בשורת זמן 18:55 נכתב:

"שעה משוערת של הגעת איש המשטרה הראשון - יוסי לוי לזירה (ת/352)"

איך מתקבל על הדעת, שאותו רכז מודיעין יוסי לוי, עפ"י התביעה, גם הגיע אל הזירה בשעה 17:00 בעקבות איכון הטלפון באולם הספורט (תוך ציון עדותו שלו עצמו ת/352, בה העיד ש"לאחר מספר דקות" מאיר אמסלם שב אליו בריצה וצעק לעברו "יוסי בוא, המצב לא טוב" (על מציאת גופת המנוחה)), וגם מופיע כאילו הגיע אל הזירה לראשונה ב-18:55? (ותוך ציון אותה עדות ממש ת/352).

בניגוד מוחלט לעדויות יוסי לוי (ת/352) ומאיר אמסלם (ת/316) אשר העידו שניהם כי הגופה נמצאה כבר ב-17:00 וכמה דקות, קובעים בתביעה זמנים אחרים, קרוב ככל שניתן לשעת הדיוח למד"א והגעת מת"ח, הכל כדי לחפות על פער הזמנים הגדול שעבר בין מציאת הגופה בפועל ועד שהעניין דווח (ונסקו הזירה במהלך זמן זה).

בעמ' 19, מספר מועדים אפשריים...

גילוי גופה בין 18:00-18:30 (מאיר אמסלם)

שעת גילוי גופה ב-18:15 (קובי סמברנו)

שעה משוערת למציאת הגופה ב-18:45 (עפ"י הצלבות שונות) - פשוט אין לתאר שכך חוקרים תיק רצח.

הפרקליטות עושה כל שביכולתה כדי להרחיק את זמן גילוי הגופה, כך שיתאים לזמן בו דווח על כך לראשונה.

עובדות שקדמו לזמן הרצח (מבחינת התנהלותו של זדורוב) ועד שעת הרצח.

לזדורוב היה אליבי מוכח. בכלל החומרים לא נמצא ולו ממצא אחד שקושר אותו לזירה מלבד ההודאה שמסר והשחזור ששחזר. גם אלה רק מוכיחים חד משמעית את חוסר ידיעתו את פרטי הזירה.

זדורוב לא ידע פח"מים (פרטי חקירה מוכמנים) שהשוטרים לא ידעו על קיומם (למשל: העובדה שהטלפון של תאיר הוצא מכיסה, נוקה ונזרק במקום אחר, ככל הנראה באולם הכדורסל שם אוכנ ע"י קצין המודיעין, כפי שמתגלה כעת, או כמו 7 מוקדי הדימום על גוגלתה, שנודעו לשוטרים רק מדוח פתולוגי מאוחר להודאה).

כמו כן, זדורוב מסר פח"מים אחרים על פי רמיזות ותיאורים שקיבל מחוקרי המשטרה לגבי הזירה, חלקם אינם מדויקים / סותרים ומעידים דווקא על חוסר היכרות עם זירת הרצח.

שעה	ממצאים בזירה	עדויות	במוצגי התביעה
12: 15	זמן שעה שישית 12:05-12:50	שיחה לאלי דעי. לזדורוב נגמר דבק קרמיקה והוא מודיע על כך למעסיקו. נבדק פלט שיחות	511/ת
12: 20		זדורוב יוצא מהמבנה החוצה לחכות לדבק, מעשן סיגריה על ספסל ליד הפרגולה	ראה מסמך ציר זמן משווה של התביעה
12: 25		עפ"י עדויות השומרים, זדורוב ממתין להגעת מעסיקו אלי דעי עם הדבק, ליד השער הראשי	542/ת
12: 55		שיחה שניה לאלי דעי (אורנג') עדיין ממתין לדבק ליד השער	511/ת
13: 15		זדורוב, שנמצא ליד שער בית הספר העיד כי במהלך ההמתנה לדבק ראה צעיר מסייע להחליף נורה למורה ברכב (נתמך בעדויות). כלומר נמצא במרחק רב מזירת הרצח.	נ/164 נ/257
13: 20	לזדורוב היה אליבי מוכח לזמן הרצח. כך עולה, הן מעדויות תלמידים אשר ראו את תאיר אחרונים והן מתיעוד חוקרי המשטרה שהבינו היטב, כי זדורוב "כבר הדף את זמני הזירה" , כעולה מממצאי בדיקתם.	תאיר נראתה לאחרונה עולה בגרם המדרגות אל קומת הביניים אל זירת הרצח , כשהיא הגיעה מכיוון חדר המורים. נראתה ע"י 2 תלמידים שהעידו בעניין זה. האחד ע.א. מט'2, אשר נתן עדות מפורטת ביותר ועקבית גם בעדות כתובה ת/2, וגם בעדות מצולמת בוידאו (18.12.06) – ת/71. והדגיש בפירוש שהיא עלתה לבדה ואף אחד לא עלה אחריה. (מדובר בילד שאינו התגורר בקצרין ולמד בביה"ס אחר לפני שהגיע ללמוד בחטיבה העליונה ב"נופי גולן", רק בספטמבר 2006, שלושה חודשים בלבד לפני הרצח. אינו מכיר את תאיר ועדין אינו "מעורב חברתית" בביה"ס ומסר עדותו עפ"י מראה עיניו בלבד. הפרקליטות ויתרה על עדותו במשפט!	ע.א. נ/2 ת/71

<p>ד.ז. 1/נ ת/68</p> <p>סרטון האליבי של רומן זדורוב מתוך החקירה</p> <p>"האליבי של זדורוב.mp4"</p>	<p>את שמו של ד.ז. הוא (ע.א.) ידע רק בשמו הפרטי בלבד וקרא לו "ד.מ-ט'5" גם ד.ז. קורא לא.ע. בכלל "י.א."</p> <p>הפרקליטות משתמשת בעדותו המשתנה של התלמיד ד.ז. מט'5 (נ/1), ת/68), רק על מנת לסתור באמצעותה את המידע המפורט שמסר ע.א.</p> <p>ואז הפרקליטות פשוט מותרת על עדותם במשפט!</p> <p>החוקרים יוסי זמולסון ויעקב מלכא דנים בעניין השעות ומסכימים שזדורוב "כבר הדף את הזמנים שלא מסתדרים" מנסים לבדוק אופציה "לקדם" את שעת הרצח ל-13:30 "כי אז הכל מסתדר יפה! (י.ז.) אך מבינים שזה לא באמת מסתדר וזה חייב להיות ב-13:20.</p> <p>* בפסק הדין במחוזי נצרת נקבע כי הרצח בוצע בין 13:30-14:00</p>	<p>האליבי של זדורוב, ידוע ומוכן היטב גם לחוקרי המשטרה. הם יודעים שבזמן הרצח, זדורוב שהה בכלל מחוץ לבית הספר. האליבי שלו נתמך בפלטי שיחות הסלולר שלו ושל מעסיקו וכן בעדויות נוספות. למרות זאת, החוקרים מנסים למצוא את הדרך להזיז ולקדם את שעת הרצח, רק בכדי שיוכלו למקם אותו בזירה.</p>	
<p>ת/511 ת/614</p>	<p>שיחה שלישית לאלי דעי (מהשער) זדורוב מברר מה לגבי הגעתו עם הדבק. נבדקו פלטי השיחות של השניים. אלי דעי מגיע עם שק הדבק לאחר כ-5 דקות</p>		<p>13:23:09</p>
	<p>זדורוב נכנס לביה"ס עם שק הדבק ויורד ישירות למקלט. לא מבחין בילדים (בפרגולה)</p>	<p>זמן שעה שביעית 13:05-13:50</p>	<p>13:30</p>

גם בעניין זה ניתן לראות במסמך הפרקליטות "ציר זמן משווה", בעמוד 8, איך במקרה של זדורוב, עובדת אותה השיטה, אלא שבכוון ההפוך. במקרה של רומן, צריכה הפרקליטות "להקדים" את לוח הזמנים, היינו להראות שזדורוב שב עם דבק הקרמיקה שהביא לו מעסיקו, אלי דעי, מספיק זמן לפני ההעלמות של תאיר ז"ל.

ואכן, השיטה עובדת, מחד מרחיקים את שעת היעלמותה של תאיר ז"ל, מבטלים את עדות ע.א. שהוא האחרון שראה אותה בגרם המדרגות ונתן עדות מפורטת בעניין זה ואף צולם סרטון שחוזר שבו הוא פשוט "לא נפל" בתרגילי החקירה לשנות אותו ממקום בו ראה אותה. הפרקליטות יודעת ששעת ההעלמות של תאיר ז"ל היא בסביבות 13:22, עת רומן היה מחוץ לשעת בית הספר ממתין לדבר הקרמיקה שיביא לו מעסיקו ומתקשר אליו בשעה 13:23:09 (להלן האליבי המוכח של רומן זדורוב). גם שני החוקרים, אילן מלכה ויוסי זמולסון דנים באותן דקות המספקות לרומן את האליבי, אבל יש בעיה ומחליטים שאם מזיזים את היעלמותה קדימה בזמן (בין השעות 13:30 – 14:00), אז "הכל מסתדר יפה!" (קיים תיעוד וידאו להוכחת העניין - חקירה מצולמת).

ואכן זה מה שרואים גם במסמך זה "ציר זמן משווה". הפרקליטות עושה כל שניתן כדי לדחות את שעת ההיעלמות של תאיר לשעות יותר מאוחרות לכוון השעה 14:00 בעוד לגבי זדורוב, עושים דיון הפוך:

13:23 שיחה שלישית לאלי דעי (מהשער) (ת/511
+ ת/614 - פלט שיחות)

רומן: - אלי דעי מגיע עם הדבק, (ע'1181 - 3-5 דקות מהשיחה האחרונה), 13:26-13:28.

חנוך סימנה: אלי דעי הגיע תוך כדי שיחת הטלפון עם רומן, (ע'812, נ/98)¹⁵. רומן לוקח את השק מהרכב ומתחיל לחזור לכיוון ביה"ס (כדקה הליכה)¹⁶ דרך הפרגולה = נכנס לביה"ס 13:24.

עובדה היא שיצאה מרומן שיחה לאלי דעי בשעה 13:23:08 !

050-7540551 דהן רחל
050-2352053 ש דעי אליעזר
050-4101898 בן דאיר אברהם

06/12/2006 13:20:33 0:51 יוצאת העברה פלאפון
06/12/2006 13:23:08 יקוב אחרי ל.ה. פלאפון
06/12/2006 13:49:37 2:20 יוצאת פלאפון

עובדה היא שזדורוב המתין עוד כמה דקות עד שהגיע אלי דעי, פרק את שק הדבק ואז חזר איתו אל שטח ביה"ס.

אך למרות כל העדויות, הפרקליטות "אונסת" לבסוף את הטענה שרומן זדורוב נכנס לביה"ס בשעה 13:24

עד כאן בעניין זה של זמן מציאת המנוחה, הטיפול בזירה והעובדה שהטלפון הוצא מכיס מכנסיה לאחר הרצח, נוסף ונזרק במקום אחר (ככל הנראה באולם הספורט, שם אוכף) וכמו כן ממצאים המעידים על שינוי ו"התאמת" עדויות וחוות דעת מומחה, על מנת שיוכלו לכתב את סיפור הזירה בצורה התואמת להודאתו של זדורוב.

דורון בלדינגר - מהנדס ומשפטן, מומחה לראיות מוקלטות ומשפט פלילי
עד מומחה מטעם הגנה (עד מס' 48) בתיק תפ"ח 502-07 מ"י נ' רומן זדורוב